Lieve familie, vrienden, en allerliefste Jasper,

Wat ongelooflijk mooi dat jullie hier vandaag samen met ons zijn.
Ik sta hier als Sanne, overvol van liefde en een tikje zenuwachtig — maar vooral dankbaar dat ik dit moment met jullie mag delen.

Jasper, ik weet nog precies hoe het begon.
Een borrel in Utrecht, een druk café, en jij die – zonder poespas – mijn jas aannam en ophing.
Toen maakte je een droge grap, zo droog dat ik even niet wist of ik moest lachen.
Ik deed het toch.
En sindsdien, zeven jaar later, lach ik nog steeds met jou.

Onze eerste date langs de Oudegracht was alles wat ik ervan hoopte.
We liepen, praatten, keken naar het water en naar elkaar, en ergens tussen een kop koffie en die laatste stap naar het station wist ik: met deze man voelt het als thuiskomen.
Twee jaar later, in Lombok, zetten we onze eerste echte stappen samen.
Een klein appartement, een iets te luidruchtige straat, en een keuken waarin we op vrijdagen leerden dat je liefde ook kunt proeven.
Tomaat, basilicum, teveel knoflook — en jij die me liet zien hoe geduld smaakt.

Je bent rustig, Jasper.
Rustig zoals de polder waar we graag doorheen fietsen: overzichtelijk, open, eerlijk.
Je bent gevat — die humor van jou is als een geheime handdruk die me meteen kalmeert — en je bent zorgzaam.
Ik heb je zien zorgen op de kleine momenten: een hand op mijn rug als het even stormt in mijn hoofd, een mok thee op tafel voordat ik wist dat ik dorst had.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

En ik, met mijn empatische “hoe gaat het écht” en mijn vastberaden “we fixen dit,” vond in jou precies de balans.
Wij zijn elkaars anker en wind in de zeilen tegelijk.

Er zijn mijlpalen die je in je hart kerft.
Zoals dat weekend op Texel, die zilte lucht, je hand in de mijne.
We fietsten, we zwegen, we lachten — en ineens stond jij daar met die vraag die alles groter en lichter maakte.
Ik zei ja met heel mijn hoofd en heel mijn hart.
En dan was er Portugal: de rondreis, de boekenwinkels waar we te lang bleven, de koffies waarbij we plannen maakten die soms te groot en soms precies goed waren.
Ik leerde dat ik naast jou durf te dromen met beide voeten op de grond.

Wat ik het meeste in ons koester, is hoe klein en groot moeiteloos naast elkaar bestaan.
Vrijdagavond koken alsof het een ritueel is.
In de polder fietsen en de wereld laten vertragen.
Citytrips waar we de tijd vergeten in boekwinkels, en jij die altijd net het juiste boek uit het schap trekt.
Je kijkt niet alleen naar mij, je ziet me.
En dat is een zeldzaam soort liefde.

Vandaag beloof ik je dit.
Ik beloof je mijn eerlijkheid, ook als de waarheid ongemakkelijk is.
Mijn humor, ook als het eten mislukt en de rookmelder meezingt.
Mijn vastberadenheid, om samen te blijven zoeken, praten, repareren, en weer beginnen.
Ik beloof je dat ik je rust zal beschermen en je scherpte zal waarderen.
Dat ik met je blijf fietsen — wind mee, wind tegen — en dat ik zal blijven vragen hoe het écht met je gaat, en luisteren tot je klaar bent met antwoorden.

Aan jullie, onze familie en vrienden:
Dank jullie wel dat jullie ons hebben gedragen, gevoed, uitgelachen en

toegelachen.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Elke stap hierna is mooier omdat jullie langs de route staan.

Jasper, vandaag kiezen we opnieuw voor elkaar.
Voor het gewone van vrijdagavond en het bijzondere van elke nieuwe ochtend.
Voor alles wat al geweest is — die eerste grap, die brug over de Oudegracht, Lombok, Texel, Portugal — en voor alles wat nog komt.
Mag onze liefde blijven zoals die is: zacht, sterk en echt.

Laten we dit moment gewoon even laten landen.
Adem in.
Kijk om je heen.
Dit is het begin van de rest.

Op ons, liefste.
En op iedereen die bij ons hoort.

Deze toespraak is gemaakt met trouwredes.nl.Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu optrouwredes.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl